

לתרומה' בעניננו?

אמר רב ששת: הכונה היא — וכן לכהן המקבל תרומה, ואף ששלו היא ויכול למוכרה, מכל מקום אינה נאכלת אלא לכהנים. ומשום כך נמכרת בזול לפי שלא הרבה קופצין עליה.

וכהן החשוד למכור תרומה לשם חולין על מנת שיקנו אותה יותר, הרי שהסחורה שלפניו הוא דאסור לקנות ממנו. שיש לחשוש שמא תרומה היא. אבל פרי וכדומה הבא מן האוצר ומן ההפתק ומן הסלולה — מותר לקנות ממנו. משום שאירותותי מירתת, מפחד הוא לשים פירות תרומה במחסן יחד עם שאר פירות. לפי שסבר, שמעי ביה רבנן, ישמעו מכך חכמים שעירבתי תרומה בחולין, ומפסדו ליה מינאי, ויפקירו ממני את כל המחסן.

אבל במה שעומד לפניו, אין הוא חושש כל כך, כיון שסחורה מועטת היא. ולכן במה שלפניו, אסור לקנות ממנו.

תנו רבנן: פעם אחת חש כאב רבי במעיו. אמר: כלום יש אדם שיודע האם יין תפוחים של עובדי כוכבים [ששתייתו של יין זה מועילה לכאב מעיים], אסור או מותר?

אמר לפניו רבי ישמעאל בן רבי יוסי: פעם אחת חש אבא במעיו, והביאו לו יין תפוחים של עובדי כוכבים של שבעים שנה, ושתה ונתרפא.

אמר לו רבי: כל כך היה בידך תשובה לדבר זה, ואתה מצערני שלא גילית לי עד עתה!?

בדקו ומצאו עובד כוכבים אחד, שהיה לו שלש מאות גרבי כדי יין של תפוחים של שבעים שנה, ושתה ונתרפא.

אמר רבי: ברוך המקום שמסר עולמו לשומרים. כגון גוי זה ששמר היין שבעים שנה, עד שבא רבי ונתרפא ממנו! (672)

שנינו במשנתנו: וכן לתרומה.

ודנה הגמרא: מאי מה הפירוש ז'כן

הדרן עלך פרק אין מעמידין

חכמים וחסידים. כמו שמצינו במסכת עבודה זרה. ובא סגנון הברכה בלשון שמירה על שם היין המשומר בענביו. נמצא שגם הקב"ה שומר דברי עידונים לחכמים" ע"כ. מבואר, שכך היה המנהג לברך, ולא רק רבי בירך כן.

שכר, שבו לא קיים חשש זה. 672. בפירוש התפלות לר"י בן יקר [חלק ב עמוד ע] כתב: ועל בני אדם שהיו קמצנים ושומרים יינם ושכר שלהן כמה שנים, היו רגילין לברך "ברוך שמסר עולמו לשומרין". לפי שלפעמים צריכין לאלו הדברים לרפואה לחולים